

La bena y la vena

Una cosa és la bena i una altra la vena. La confusió, naturalment, només sol tenir lloc en els dominis del llenguatge escrit, però amb tot val la pena d'aclarir-la. La bena és la tira de fil amb que un s'embolica un membre del cos on té una ferida. N'hi ha que la tenen davant dels ulls, la bena. Es tracta del sentit figurat, és clar, però continua essent la bena. La vena, en canvi, és el nom que donem a cadascun dels vasos sanguinis de l'organisme que porten la sang al cor. Ni ha, també, les venes de les fulles dels arbres (els nervis), les venes d'aigua i les venes minerals; i, encara, la vena poètica, que és la inspiració.

De tapar o embolicar una part del cos on tenim una ferida o una nafra amb una bena en diem embenar. De bena hem creat embenar segons un procediment normal de formació de nous mots, amb la intervenció d'un prefix. Algun cop sentim que en diuen «vendar», però és ben clar que és una forma del castellà que cal rebutjar. Anàlogament, de l'acció d'embenar i de la lligadura que en resulta en diem usualment embenat o també embenatge. No n'hauriem de dir —encara que algú ho fa, i per això ho fem observar— «vendatge», que és una forma tan inadmissible com «vendar», de la qual prove.

Hi podríem afegir encara la veta, que és el teixit en forma de cinta que serveix per a lligar, per exemple, les esparidenyes. Hi ha també vetes minerals, en el qual cas vena i veta són sinònims. Pel que fa a la beta, s'ha d'accontentar designant la segona lletra de l'alfabet grec.

ALBERT JANE